

פרשת תרומה

"סכותב יתנכשו"

בפרשתנו מצוה הקב"ה את עם ישראל לבנות לו משכן כדי שבו הוא ישרה את שכינתו הקדושה, וכמו העשב"ש (זט אשנ' רפ אמוחנת) שרדמב אבומו. (ח, הכ תומש) שכתוב: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" שברא הקב"ה את העולם, נתאווה שיהא לו דירה בתחתונים כמו שיש לו בעליונים", ותאוותו של הקב"ה מתממשת בכך שהוא שוכן בבית המקדש שבעולם הזה.

ושעו" קוספב רמאנ אלש רכמש (ו"פ תליחת הבהאה רעש המכח תישאר האר) ומוסיפים על כך המפרשים שדקמ יל ושעו" רמאנ אלא, שדקמה רותב ונכשי 'הש ותועמשמש (דיחי ושלב) "בתוכולי מקדש ושכנתי ונכשל אוה ארובה ונצרש דומלל סדא לכל שי, לארשי ללכ רותב ותועמשמש (סיבר ושלב) "בתוכום ושכנתי בתוך ליבו ובתוך ביתו של כל אחד ואחד מישראל, ממש כפי שהוא שוכן בבית המקדש. וזוהי בעצם שליחותו העיקרית של כל יהודי - להיות כלי להשראת השכינה.

ולכן אסור ליהודי לטמא את איבריו ח"ו, כי בזה הוא מחריב את המקדש של המלך, כמו שכתב בספר י"בשרה שריפ וכו, 'סכותב יתנכשו' רמאנש, לארשי בלב הניכשה ונכמ רקיע": ל"זו (ב"ע ז"ס פד) חרדים אוה - 'ברק', (וט, גכ סירבד) 'רינחמ ברקב רלהתמ ריקלא 'ה יכ': קוספב (ב, הע תומ ירחא 'רפ ק"הוזב) הלב, שהוא באמצע 'מחניך', שהם רמ"ח איבריך. וסיפיה דקרא: 'ולא יראה בך ערוות דבר ושב מאחריך'. הלכך כשלא יקדש אבריו אפילו במותר להם, במחשבה ודיבור ומעשה, נמצא מחריב המקדש, ואוי למחריב מקדשו של מלך בכל יום".

וממשיך בספר חרדים ואומר: "כמה ראוי לאדם להיות קדוש ברמ"ח איבריו ולבו ונפשו, אחרי שהוא היכל מישודק': ביתכו, (ד, ז הימרי) 'המה 'ה לכיה': ביתכו, (ט, אי עשוה) למלך הקדוש, כדכתיב: 'בקרברך קדוש' ארקיו) "'סכותב ינכשמ יתתנו' ביתכד, סכותב ונכש ינאו רמולכ, (ב, טי ארקיו) תהיו כי קדוש אני ה' וגו'" כו, יא).

מעשיו הטובים של כל יהודי ויהודי גורמים שהשכינה תשרה עליו. וככל שיותר ויותר יהודים עושים מעשים טובים הם גורמים להשראת השכינה בעולם ביתר שאת. וחלילה כאשר יהודי עושה מעשים שאינם טובים הוא דוחה את השכינה.

כשהיהודי לומד תורה בהתמדה עצומה ללא שום הפסקה באמצע וללא שום הפרעה, ידע נאמנה שבשעה זו הוא נעשה בבחינת בית המקדש, וכל כולו מאוחד עם הקב"ה בתכלית היחוד, וה' מתגלה עליו ושוכן בתוכו ממש, בבחינת: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". כי לומדי התורה הם הקרובים ביותר להקב"ה, ועל כך עיקר תפילתנו - שנזכה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו לעסוק כל ימי חיינו ללא הפסק כלל אך ורק בתורה הקדושה.

